సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 19-12-02, పాలకొల్లు

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

మనంచేసే యోగాభ్యాసాలకంటే భగవంతుడిపట్ల విశ్వాసం ముఖ్యం. భగవంతుడి పట్ల విశ్వాసం నిజమైతే అక్కరలేనితలంపులు ఆగిపోతాయి. భగవంతుడి యందుభక్తి లేకపోవటంవలన ఇతరతలంపులు వస్తాయి. భక్తిని విడిచిపెట్టవద్దు, భక్తిని జాగ్రత్తగా కాపాడుకోండి. భక్తిలేనివారు కూడా భక్తి నేర్చుకోవటంమంచిది. ఎందుచేతనంటే భక్తివలన శారీరకఆరోగ్యం, మానసికఆరోగ్యం బాగుపడుతుంది. సమస్యలు లేకుండా సంసారం ఉండదు. ఈ సమస్యలవలన కొంత శారీరకఆరోగ్యం, మానసికఆరోగ్యం దెబ్బతింటుంది. మోక్షంమాట అటుంచండి ముందు శారీరకఆరోగ్యం, మానసిక ఆరోగ్యం కోసం భక్తిని నేర్చుకోవాలి. మీకు ఏదైనా కష్టం వచ్చింది అనుకోండి, ఆ కష్టాన్ని భరించటం నేర్చుకొంటే అప్పుడు ఈశ్వరుని దయ మీకు కలుగుతుంది. మనం మాటలు జాగ్రత్తగా మాట్లాడాలి. కొంతమంది కంగారు మాటలు మాట్లాడతారు తరువాత పశ్చాత్తాప పడతారు. మన శక్తిని ఆధ్యాత్మికఅభివృద్ధికి ఉపయోగించుకోవాలి, ఆధ్యాత్మికఅభివృద్ధికి ఉపయోగించు కోకపోతే మనకు పునర్జన్మను తీసుకొని వచ్చే వాసనలనుండి విడుదలపొందలేము. ఎక్కువ అప్పు చేసారు అనుకోండి వచ్చే ఆదాయం అంతా వడ్డీ తీర్చటానికే సరిపోతుంది. అలాగే మనం ఏదో సాధనచేసి అనవసరమైన మాటలు, తలంపులతో శక్తిని వృధా చేసుకొంటున్నాము. నియమాలన్నింటిలో ఆహారనియమము ఉత్తమమైనది అని భగవాన్ చెప్పారు. మితంగా తినమని చెప్పారు, యుక్తంగాతినమని చెప్పారు. మితంగా తినటంకాదు, యుక్తంగా తినటంకాదు, తెలివిగా తినమని కొంతమంది చెపుతున్నారు. మీకు సమస్యలు వచ్చినప్పుడు మీ తలకాయ అక్కడపెట్టి ఎలా జాగ్రత్తగా ఆలోచించుకొంటారో అలాగ అన్నంతినేటప్పుడు అంతతెలివిగా తింటే, అంత జాగ్రత్తగా ఉంటే మీ మనస్సు నిలబడుతుంది. ఒకడు రైల్వేస్టేషన్‌లో కూర్చొన్నాడు. ఏమిటి చాలా సేపటినుండి ఇక్కడే కూర్చొన్నావు అని అడిగితే పట్టాలుదాటి రెండోప్రక్కకు వెళ్ళాలి, రైళ్ళు అన్నీ వెళ్ళిపోయాక వెళతాను అన్నాడట. 24 గంటలు రైళ్ళు అటుఇటు వెళుతూనే ఉంటే ఇంక ఆ ప్రక్కకు ఎలా వెళ్లగలడు. అలాగే జీవితం పొడుగునా ప్రతీ కుటుంబంలోనూ ఏవో సమస్యలు వస్తూనే ఉంటాయి. ఈ సమస్యలు అన్నీ అయిపోయిన తరువాత సాధనచేద్దాము, భక్తిని అభివృద్ధి చేసుకొందాము అంటే రైళ్ళు అన్నీ వెళ్ళిపోయిన తరువాత పట్టాలు దాటుతాను అనేవాడు ఎటువంటివాడో మీరు కూడా అంతే. మనిషికి వచ్చే చాలా వికారాలు కామక్రోధములనుండి వస్తాయి. మనపెద్దలు పూజ ఎందుకు పెట్టారు అంటే మీరు పూజ శ్రద్ధగా చేయటంవలన కామక్రోధములవేగం తగ్గుతుంది. మీకు కష్టంవస్తే కంగారుపడకండి, దానిని మేనేజ్ చేయటం నేర్చుకోండి, మేనేజ్‌చేయటం నేర్చుకొంటే మనస్సులో వత్తిడులు తగ్గిపోతాయి. మనస్సులో వత్తిడులు పెరిగితే అది సహస్రారానికి వచ్చేస్తుంది, మనస్సులో వత్తిడులు తగ్గితే అది మూలంలోనికి వెళ్ళిపోతుంది. అహంకార, మమకారముల మిశ్రమమే దేహాభిమానం. దేహంతో ఏతలంపు అయితే తాదాప్యం పొందుతోందో దానిని మూలతలంపు అంటారు. ఆతలంపు వచ్చాక ఇతర తలంపులు వస్తాయి గాని ఆ తలంపు లేకపోతే ఇతర తలంపులు లేవు. మీరు ఇంటివద్ద అందరూ ఏదో పనులు చేసుకొంటున్నారు. అవన్నీ పెద్ద పెద్ద పనులు అని మీరు అనుకొంటున్నారు కాని అవి అన్నీ రెండవ పక్షం. మీరు వందకోట్లు సంపాదించారు అనుకోండి అది కూడా రెండవపక్షమే అన్నారు. నిజమైనపనిఏమిటి అంటే, వాస్తవమైనపని ఏమిటి అంటే దేహంతో ఏ తలంపు అయితే తాదాప్యం పొందుతోందో దానినుండి విడుదల పొందటానికి, జీవలక్షణాలనుండి విడుదల పొందటానికి నీవు చేస్తున్న ప్రయత్నమే నిజమైనపని. అది ఒక్కటి మాత్రమే నిజమైనపని మిగతాపనులు అన్నీ మిధ్యాపనులు, ఆ పనులవలన నీవు అసత్యంలోనుండి బయటకు రాలేవు. అది ఒక్కటే వాసనలను నశింపచేస్తుంది, నీకు మోక్షస్థితిని కలుగజేస్తుంది. చాలమంది అహంభావనలోనుండి బయటకు రావటానికి ప్రయత్నం చేస్తున్నారు, కాని మిగతా పనులన్నింటికంటే ఇది ఒక్కటే ముఖ్యమైన పనిఅని మీరు ఎవరూ గ్రహించటంలేదు.

మాకోడలు మంచిదికాదు అని మీరు అంటారు అనుకోండి. మీకోడలు ఏమిచేస్తుంది అంటే ఆమంచిదికాదు అనే ఒక్కమాటనే గుర్తుపెట్టుకొంటుంది గాని మనం మంచివారుగా బాగుపడదామని తలంపురాదు. మీరు విమర్శించే బుద్ధితో మీకోడలుకు చెపుతున్నారు గాని బాగుచేయాలనే బుద్ధితో చెప్పటంలేదు. మీకు సద్బుద్ధి ఉంటే అమ్మా! ఇలానడుచుకోవాలి, ఇలానడుచుకొంటే నీ భవిష్యత్‌కు మంచిది అని ఎలానడుచుకొంటే వాళ్ళు బాగుపడతారో అలా చెప్పాలి కాని విమర్శగా చెప్పకూడదు, సత్వగుణంతో చెప్పాలి. తక్కువ మాట్లాడటం ఎక్కువపని చేయటం నేర్చుకోవాలి. అది మీకు మంచిది, నాకూ మంచిది, సమాజానికి మంచిది, దేశానికి కూడా మంచిది. నేను చెప్పేవిషయం మీకు

అర్థంకావటంలేదు అనుకోండి, ఆపొరపాటు నాదికాని, మీదికాదు. మీరు బాగుపడాలనే తలంపుతో హృదయపూర్వకంగా, నిండుమనస్సుతో చెప్పాలి. నేను ఏదైతే చెపుతున్నానో దాని తాలూక అనుభవం నాకు ఉండాలి. అనుభవంతో చెపితే అది మీమీద పనిచేస్తుంది, మీరు బాగుపడతారు. మనం ఎవరిని ద్వేషించి బాగుచేయలేము, చెప్పేదిప్రేమతో చెప్పాలి. అన్ని రకాల భోగాలు నీకు ఎదురుగుండా ఉండాలి, నీకు వాటిమీద వికారం కలుగకూడదు, అది నిజమైనస్థితి. పూర్వజన్మలో మనం అనుభవించిన భోగాలే ఈ జన్మలో రోగాలు క్రింద వచ్చాయి అని చెపుతారు. భగవంతుడి మీద మనకు పరిపూర్ణమైన భక్తిఉండాలి, ఆయన దగ్గర నుండి మనం ఏమికోరుకోకూడదు. అప్పుడు మన మనస్సు పక్వానికి వస్తుంది. మనం ఏదైనా అడిగితే మనస్సు కలుషితమవుతుంది. అడగకుండా వచ్చేదానికి, అడిగి తెచ్చుకొన్నదానికి చాలాతేడాఉంటుంది. అడిగి తెచ్చుకొన్నది నిన్ను బంధిస్తుంది, అడగకుండా వచ్చినది నిన్ను బంధించదు. భగవంతుడిపట్ల, గురువుపట్ల పరిపూర్ణమైన ప్రేమ ఉంది అనుకోండి, అహంభావన దానంతటఅదే పోతుంది. అయితే మనలో ఆ ప్రేమతత్త్వం ఎవరికి ఉంది? కోరిక అడుగుతుంది కాని ప్రేమ అడగదు ఇస్తుంది. మనలో అహంభావం బాగా చిక్కబడిపోయి, బలపడిపోయిఉంది. ఒక్క ప్రేమతత్వమే దానిని అటుఇటు షేక్‌చేసి బయటకు గెంటుతుంది. ఎటువంటిపరిస్థితులలోను మనస్సు బాహ్యముఖానికి వెళ్లకుండా చూసుకో. మనస్సు బాహ్యముఖానికి వెళ్లకుండా ఉండటానికే మంత్రజపం, రూపధ్యానం. నీసాధనలయొక్క ప్రయోజనం ఏమిటి అంటే మనస్సుకు అంతర్‌దృష్టి కలగాలి. మన శరీరం పుట్టకముందు మనం ఆత్మే, ఇది చనిపోయిన తరువాత మనం ఆత్మే. ఇప్పుడు కూడా మనం ఆత్మే. ఈ శరరం మధ్యలో వచ్చింది, మధ్యలో పోతుంది. మధ్యలో వచ్చిపోయే ఈ శరీరాన్ని పట్టుకొని తిరుగుతున్నాము, అసలు గమ్యాన్ని వదిలి వేస్తున్నాము. దానిని ఎంత బాగా చూసినా అది వెయ్యి సంవత్సరాలు ఉంటుందా? ఉండదు. అది ఎలా వచ్చిందో అలా పోతుంది. ఇప్పుడు కూడా మనం బ్రహ్మమే, ఆత్మే. కాని మనకు ఆ దృష్టి లేదు, ఎప్పుడు శరీరదృష్టిలోనే ఉంటున్నాము. దానితో తాదాప్యం వలన అసలు వస్తువు మనకు వ్యక్తం కావటంలేదు. ఈ శరీరం ఉండటం వలన మనకు లాభం లేదు. ఇది పోవటం వలన మనకు నష్టం లేదు. ముందు మీరు నేర్చుకోవలసింది, తెలుసుకోవలసింది సమగ్రంగా తెలుసుకొంటే మిమ్మల్ని చూసి కొంతమంది నేర్చుకొంటారు. మీరు బాగుపడితే, మీకుసత్వగుణం వస్తే అది చూసి చాలామంది బాగుపడతారు. మీరు ఎందుకు

బాగుపడలేకపోతున్నారు అంటే ఎవరైనా మిమ్మల్ని విమర్శిస్తే ఆత్మవిశ్వాసం పోగొట్టుకొంటున్నారు అంటే మీరు పిరికివారు అని అర్థం. భయం వలన ఆత్మవిశ్వాసం తగ్గుతుంది. గుడిలో ఉన్న దేవుడితో మనకు ప్రమాదంలేదు, కాని హృదయంలో ఉన్న దేవుడితో మనకు ప్రమాదం. వాడు మన కూడా ఉంటాడు, ఎక్కడకు వెళ్లినా ఉంటాడు, వాడు మన తలంపును చూస్తూ ఉంటాడు. మనం ఏదైనా మాట్లాడితే మన ప్రక్క ఉన్న వారికి వినపడకపోవచ్చు కాని వాడు వింటాడు. లోపలఉన్న దేవుడికి కనపడకుండా మీరు ఏదైనా చేద్దామంటే అది మీకు సాధ్యం కాదు. ఆయన కళ్లు మనం మూయలేము, ఆయన కర్మసాక్షి. ఆయన నీ కంటికి కన్ను అయి, నీ చెవికి చెవి అయి, నీ తలంపుకు తలంపు అయి, కారణానికి కారణం అయి ఉన్నాడు. ఆయనే మనలో అంతర్యామిగా ఉన్నాడు. ఆయనను మనం మోసం చేయలేము. మూలతలంపు మనలోపల నుండే వస్తోంది అని మనకు తెలుస్తుంది. మన యజమాని అయిన భగవంతుడు మూలతలంపుమూలంలో ఉన్నాడు. మూలతలంపును పట్టుకొని దాని మూలంలోనికి వెళితే భగవంతుడి దర్శనం అవుతుంది. అంతదూరం మనం వెళ్లలేక పోతున్నాము. ఎందుచేతనంటే మనకు వైరాగ్యం లేదు, అభ్యాసం లేదు, సాధన లేదు. మీరు ఏదైనా మందు వాడేటప్పడు పత్యం ఎంత ముఖ్యమో, మీరు సాధన చేసేటప్పడు వైరాగ్యం అంత ముఖ్యం. మూలతలంపు ఎక్కడయితే ఉదయించి వస్తోందో అక్కడే భగవంతుడు ఉన్నాడు. అది మనం మర్చిపోకూడదు. మూలతలంపు మూలం తెలిస్తే ఈశ్వరుడు తెలియబడతాడు. ఈశ్వరుని యొక్క స్వరూపం ఉండటమే,ఆయన స్వరూపం శాంతి, సుఖం, ఆనందం, ఆయనకు చావు ఎలా ఉంటుందో తెలియదు ఎందుచేతనంటే ఆయన పుట్టలేదు కాబట్టి. నేను పుట్టాను అనుకొనే ప్రతీవాడు చనిపోతాడు, నేను చనిపోతున్నాను అనుకొనే ప్రతీవాడు పుడతాడు. నాకు మోక్షం ఎప్పడు వస్తుంది అని ఒకరు భగవాన్‌ను అడుగుతున్నారు. ఇప్పడు నీవు పుట్టాను అనుకొంటున్నావా, పుట్టలేదు అనుకొంటున్నావా అని అడిగారు. నేను పుట్టాను అనుకొంటున్నాను అని చెప్పాడు. నేను పుట్టాను అనుకొంటే ఈ జన్మలో నీకు మోక్షం లేదు అన్నారు. పుట్టింది ఎవరు? దేహం పుట్టింది, అది నీవు కాదు. నువ్వు పుట్టలేదు అన్న సంగతి నీకు తెలియాలి. ఏది పుట్టలేదు, నీవు ఏదిగా ఉన్నావో అది పుట్టలేదు. దాని తాలుక అనుభవం నీకు వస్తే గాని నీకు మోక్షం లేదు. తల్లి కడుపులోనుండి వచ్చినది మొదలు స్మశానానికి వెళ్లేవరకు ఎవరి యాత్ర ఒకే రకంగా సాగదు, హెచ్చుతగ్గులు ఉంటాయి. ప్రారబ్ధం లేకుండా దేహంరాదు.

ప్రారబ్దం ప్రకారం సంఘటనలు జరుగుతూ ఉంటాయి. మీలో కొంతమందికి అదృష్టం, కొంతమందికి దురదృష్టం వెంటాడవచ్చు. మీరు గ్రహించవలసింది ఏమిటి అంటే అదృష్టం వచ్చినప్పుడు పొంగిపోయి, దురదృష్టం వచ్చినప్పుడు కృంగిపోతూ ఉంటే మీ శాంతి, నిర్మలత్వం చెడిపోతుంది, సాధన అంతా సున్నా అయిపోతుంది. ఈశ్వరుని నిరంతరం స్మరించటం వలన మిమ్మల్ని ఇబ్బంది పెట్టే ఇతర తలంపులు రావు. ఈశ్వర భావన, ఈశ్వరుని పట్ల మీకు ఉన్న ప్రేమభావన, ఆ తలంపే మిమ్మలను మోక్షానికి తీసుకొని వెళుతుంది. స్మరణ తక్కువ అనుకోవద్దు. మీకు ఇష్టంలేని వారు జ్ఞాపకం వచ్చారు అనుకోండి, మీకు కోపం వస్తుంది, దుఃఖం వస్తుంది. అంటే తలంపుకు వేగం ఉందా? లేదా? ఉంది. భౌతికవిషయాలకే ఇంత వేగం ఉన్నప్పుడు ఈశ్వరుని పట్ల తలంపుకి, స్మరణకి ఇంక ఎంత వేగం ఉంటుందో ఆలోచించుకోండి.

మనస్సును నియమించుకొన్నవారు ఎక్కడవున్నా వారికి వైకుంఠం క్రిందే ఉంటుంది. మనస్సే పెంట. దానికి లోచూపు అలవాటు చెయ్యాలి. కొంతమందికి లోచూపు తెలియదు. శరీరం ఒక్కటే నిజం అనుకొంటారు. మనం బూరి చాలా బాగుంది అని తింటాము. కాని ఎద్దులకు బూర్లుపెడితే చిట్టు తిన్నట్లు ఆ బూరెలు తినేస్తాయి ఎందుచేతనంటే జంతువులకు మెంటల్‌లైఫ్ ఉండదు. చాలామంది మనుషులు అంతే. మనకు మైండ్ ఇచ్చినా ఇంచుమించుగా జంతువుల బిహేవియర్‌లో ఉంటున్నాము. మనకు మానవత్వం తక్కువ, పశుప్రవృత్తి ఎక్కువ అనుకోండి మనకు జ్ఞానం రాదు. కొంతమంది రూపానికి మనిషే కాని లోపల పశుప్రవృత్తి ఎక్కువ ఉంటుంది. మానసికజీవితం లేనివాడికి, హృదయవికాశం లేనివాడికి ఆత్మశాంతి లేదు, ఆత్మజ్ఞానం లేదు. మీకు ఏదైనా దుఃఖం వచ్చింది అనుకోండి, ఏ త్యాగరాజసంగీతమో వింటున్నారు అనుకోండి, ఆ సంగీతం విన్నంతసేపు దుఃఖానికి సంబంధించిన తలంపు లోపల అణిగిఉంటుంది.. సంగీతంఆగిన తరువాత ఆదుఃఖానికి సంబంధించిన తలంపు మరల వచ్చేస్తుంది. మూలతలంపు పరిష్కారం అయ్యే వరకు, అది నశించేవరకు నీకు శాశ్వతమైన ఆనందం గాని, శాంతి గాని లేనేలేదు. మనస్సు అణగటం వేరు, మనస్సు నశించటం వేరు, అణిగిన మనస్సు మరల విజృంభించే అవకాశం ఉంది. మూలతలంపు అనే సమస్యనుండి పారిపోవటానికి ప్రయత్నం చేయకు, ఆ సమస్యను పరిష్కారం చేయటానికి ప్రయత్నించు. నీకు ఎందుకు దుఃఖం వస్తోంది? దానికి కారణం తెలుసుకొని ఆ కారణాన్ని తొలగించుకో. దుఃఖం అనేది ఒక తలంపు. ఆ తలంపు ఎవరికి వస్తుంది? దేహము నేను అనే తలంపుకు వస్తోంది. అదీ తలంపే, ఇదీ తలంపే. ఈ తలంపుకు ఆతలంపు వస్తోంది. ఈ తలంపు మూలం చూసావనుకో ఈ తలంపు పత్తాలేకుండా పోతుంది, అప్పుడు ఆ తలంపుకూడా పోతుంది. అప్పుడు దుఃఖం నుండి శాశ్వతంగా విడుదల పొందుతావు. ఇంక ఏరకమైన దుఃఖం ఉండదు. ఇది కింగ్లీసైన్స్, దేహాన్ని ప్రారబ్ధానికి విడిచిపెట్టండి. అది ఎక్కడ ఎలా ఉండాలో అలా ఉంటుంది. దేహం పోయినా ఆత్మ ఎప్పుడూ ఉంటుంది. దానికి, ఆత్మకు ఎటువంటి సంబంధం లేదు. అయితే మీ శరీరం పోయిన తరువాత కూడా మీతో అనుబంధం కుదురుతుందా అని భగవాన్‌ను అడుగుతున్నారు. ఈ శరీరం ఉన్నప్పుడు కూడా మిమ్మల్ని ప్రేమించేది ఈ శరీరం కాదు, ఏదైతే మిమ్మల్ని ప్రేమిస్తోందో దానికి చావులేదు అని చెప్పారు. మన హృదయంలో ఉన్న చైతన్యమే మనకు నిజమైన గురువు. మన హృదయంలో ఏదోఉంది, అది మనకు తెలియటంలేదు, దానిని తెలుసుకోవాలి అని మనం తీవ్రంగా ప్రయత్నం చేస్తూ ఉంటే, అది ఏమనుకొంటుంది అంటే వీడు మనలను తెలుసుకోవటానికి ప్రయత్నం చేస్తున్నాడు, పాపం వీడికి తెలియబడాలి అని అది అనుకొంటుంది. ఎక్కడో వాడు, మనం కలుసుకొంటాము, జ్ఞానం వచ్చేస్తుంది, పాత సంవత్సరం పోయి క్రొత్తసంవత్సరం వస్తూ ఉంటుంది కదా, అలాగే మీలో ఉన్న పాత సంస్కారములను, పాత గొడవలను వదిలివేయండి. మీరు బాగుపడే సంస్కారములను ఏర్పాటు చేసుకోండి. మిమ్మల్ని పీడించే పాతవాసనలకు వీడ్కోలు చెప్పండి, మిమ్మల్ని బాగుపరచే కొత్త వాసనలకు స్వాగతం చెప్పండి. భగవాన్ ఏమి చెపుతున్నారు అంటే నీకు సాధన అంటే ఏమిటో చెప్పమంటావా? ఇప్పుడు నీ మనస్సు నిన్ను మాయం చేస్తోంది ఇప్పుడు నువ్వు నీ మనస్సును మాయం చెయ్యి. ఇదే సాధన. మనస్సును నువ్వు మాయం చెయ్యాలంటే అది మాయమవుతుందా? ఎంతోకాలంనుండి అది నీకూడా వస్తోంది అందుచేత నీవు దానిని మాయం చేయలేవు, దానికి ఒక ఉపాయం ఉంది, దానిని హృదయంలోనికి నెట్టితే, హృదయంలో దానిని ఉంచగలిగితే అది మాయమవుతుంది గాని ఇంకోరకంగా దానిని మాయం చేయలేము. నువ్వు ఎక్కడ నుండి వచ్చావో అక్కడకు వెళ్ళు. మనస్సును అక్కడ ఉంచు, అక్కడ ముంచు, అప్పుడు అది అదృశ్యమవుతుంది. ఇంతకాలం అది నిన్ను మాయచేస్తోంది. ఇప్పుడు నీవు దానిని మాయచేయటానికి ప్రయత్నం చేయి, అదే సాధన.

అసలు సాధన ఎవరు చేస్తున్నారు? మనస్సే చేస్తోంది. అదే పెద్ద దొంగ, అదే పెంట. దానిని మాయం చెయ్యండి. పీడవదిలిపోతుంది. సాధన చేసేవాడిని మాయం చేయండి. వాడు నిజం అనుకొంటున్నాము. వాడిని వాడి మూలంలోనికి పంపితే కాని వాడు నిజంకాదు అన్నసంగతి మనకు తెలియదు. మనోమూలంలో ఉన్న చైతన్యానికి పరిమితులు లేవు. మనం పరిమితులలో ఉన్నాము అంటే మనస్సులో ఉన్నట్లు. మన మనస్సును ఎప్పుడైతే హృదయంలో మాయం చేసావో అప్పుడు ఉన్నది చైతన్యం ఒక్కటే, అది తప్ప ఇంక ఏమీ లేదు అన్న సంగతి నీకు తెలుస్తుంది, ఆ అనుభవం నీకు వచ్చినప్పుడు నువ్వు శాంతిసాగరంలో, ఆనందసాగరంలో ఊగిసలాడతావు. అప్పుడు ఎటుచూసినా ఆనందమే, ఎటుచూసినా శాంతే, ఎటుచూసినా సుఖమే.

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 21-12-2002. జిన్నూరు

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

ఈ రోజు శ్రీ రమణజయంతి. భగవాన్ శ్రీరమణమహర్షి 1879వ సంవత్సరం డిసెంబరు 30వ తేదీన తిరుచ్చిళిలో జన్మించారు. ఆయన తండ్రి సుందరమయ్యర్, తల్లి అళగమ్మ. వారి కుటుంబానికి ఇష్టదేవత వెంకటేశ్వరస్వామి అందుచేత భగవాన్‌కు వేంకట్రామన్ అని పేరు పెట్టారు. భగవాన్ చిన్నతనంలోనే ఆయన తండ్రి స్వర్గస్తులైనారు. తండ్రిపోయిన తరువాత భగవాన్‌ను ఆయన పినతండ్రి మధురాయి తీసుకొని వెళ్లారు. భగవాన్ పినతండ్రి ఇంటివద్ద ఉండి చదువుకొనేవారు. ఆయన ఒకరోజు స్కూలు నుండి వస్తూ ఉంటే ఒక బంధువు ఎదురు వచ్చాడు. ఎక్కడ నుండి వస్తున్నావు అని అడిగితే అరుణాచలం నుండి వస్తున్నాను అని చెప్పాడు. మొదటిసారి అరుణాచలంపేరు విన్నంతనే ఆయనకు శరీరం అంతా గగుర్పాటు వచ్చేసింది, అది జన్మాంతర అనుబంధం. అరుణాచలం అంటే ఆయనకు ఊరుగుర్తుకురాలేదు. అరుణాచలం అంటే భగవంతుడే, మన తండ్రే అనుకొన్నాడు. ఆయనకు జన్మాంతరంలో శివసంస్కారం ఉంది. శివుడు అంటే మనం దేవుడు అనుకొంటాము. ఆయనకు శివస్మరణ వచ్చేసరికి ఆయన మన తండ్రే, ఆయన మనం ఒకటే కుటుంబం అనిపించేది. అరుణాచలంతో ఆయనకు ఉన్న జన్మాంతర

అనుబంధం ఎటువంటిది అంటే 54 సంవత్సరములు అరుణాచలంలో ఉంటే ఈ అరుణాచలం వదిలిపెట్టి ఎక్కడికైనా వెళ్లాలి అనే తలంపు కూడా రాలేదు అని చెప్పాడు. భగవాన్ పెరియపురాణం అనే ఆధ్యాత్మిక గ్రంధం చదివారు. అందులో 63 మంది శివభక్తుల జీవిత చరిత్రలు ఉన్నాయి. ఈ 63 మంది భక్తులలో ఒకరిగా నేను అవ్వగలనా అనే భావన భగవాన్‌కు లోపలనుండి వచ్చింది. ఆయన జీవితంలో ముఖ్యమైన సంఘటన మరణానుభవం. 1896 సం॥రం జూలై 16వ తేదీన మధురైలో ఆయన పినతండ్రి ఇంటివద్ద భగవాన్‌కు మరణానుభవం కలిగింది. మామూలుగా శరీరం మరణించింది, శ్వాస ఆగిపోయింది, రక్త ప్రసరణ ఆగిపోయింది. శరీరం మరణించినప్పుడు నేను మరణించాలి కదా, నేను మరణం లేకుండా ఉన్నాను ఏమిటి? మరణించేది దేహమే, దేహం పోయిన తరువాత కూడా మనం ఉంటాము అని అనుభవపూర్వకంగా గ్రహించాడు. మరణానుభవం ద్వారా మరణాన్ని జయించాడు. మరణానుభవంలో దేహగతమైననేను విడిచిపెట్టేసింది, ఆత్మగతమైననేను ఆయనకు వ్యక్తమయింది. ఇది అంతా 10 నిమిషాల కాలంలో జరిగిపోయింది. మరణానుభవం ద్వారా పూర్ణజ్ఞాని అయి కూర్చొన్నాడు. మరణానుభవం ఎలా కలిగింది అంటే అది దేవరహస్యం. అంతకు ముందే ముగ్గిపోయి ఉంటాడు, అప్పుడు రాలిపోయాడు. మనం కూడా ఈ జన్మలో కష్టపడి సాధన చేస్తే ఇప్పుడు ఆత్మానుభవం కలగకపోయినా మనం చేసిన సాదన రాబోయే జన్మకు కలిసి వస్తుంది. టీనేజ్ వరస్టు ఏజ్ అంటారు, అటువంటి టీనేజ్‌లో భగవాన్‌కు మరణానుభవం కలిగింది. ఆయనకు ఆత్మానుభవం కలిగిన తరువాత సమాధిస్థితి వరించి వస్తూ ఉంటే ఆయన అన్నగారు ఏమన్నారుఅంటే నీబోటివాడికి ఇంటిదగ్గర పని ఏముంది, ఎక్కడికైనా పోరాదా అంటే ఆయనకు కోపం రాలేదు, నిజమే ఎక్కడికి పోవాలి? లోపలనుండి అరుణాచలం, అరుణాచలం అనే తలంపు వచ్చింది. మరి డబ్బు ఎక్కడిది? అప్పుడు అన్నగారి నోరును ఈశ్వరుడు ఉపయోగించుకొన్నాడు. ఫలానా చోట డబ్బు ఉంది తీసుకొని నా కాలేజీ జీతం కట్టు అన్నాడు. ఇచ్చేవాడు ఈశ్వరుడు, పుచ్చుకొనేవాడు ఈశ్వరుడు. కొంత డబ్బు తీసుకొని ఇది ఒక మంచిపని నిమిత్తం పోతోంది, ఈ శరీరం కోసం వెతకవద్దు, డబ్బు ఖర్చుపెట్టవద్దు, దీనికోసం బెంగపెట్టుకోవద్దు అని వ్రాసి క్రింద సంతకం పెట్టలేదు. మరణానుభవంలో సంతకం పెట్టేవాడు చనిపోయాడు. 1896 సంవత్సరం సెప్టెంబరు 1వతేదీ ఉదయం అరుణాచలం చేరుకొన్నాడు. అరుణాచలం వచ్చిన తరువాత వేగంగా